

LÁZNĚ BĚLOHRAD

VÍTEJTE V LÁZNÍCH BĚLOHRADĚ

MILENA ČERNÁ

ZNÁVAL JSEM CESTIČKU DO DÁLI,
SLUNEČNÍ JAS MI JI ZLATIL,
PTÁCI TAM V TOPOLECH ZPÍVALI,
LES MI JI ŠUMEM SVÝM KRÁTIL.

CHODIL JSEM CESTIČKOU MNOHO LET,
DÁVNO JE, DÁVNO JIŽ TOMU,
JAK NEMÁ SRDCE MĚ ZABOLET,
BYLA TO CESTIČKA DOMŮ.

KAREL VÁCLAV RAIS

2007

LAZEŇSKÝ BĚLOHRAD

MĚSTO SE NACHÁZÍ NA KŘIŽOVATCE CEST Z NOVÉ PAKY DO HOŘIC A Z DVORA KRÁLOVÉ NAD LABEM DO JIČÍNA. OBĚ DNEŠNÍ SILNICE SE KŘÍŽÍ V DOLNÍM KONCI NÁMĚSTÍ KARLA VÁCLAVA RAISE. PRO NÁMĚSTÍ JSOU CHARAKTERISTICKÉ DVĚ ŘADY JAVORŮ, PŘIPOMÍNÁJÍCÍ JMÉNO ŘEKY JAVORKY.

Zámecký park

Život se rozvíjel zprvu jen na severojižní ose podél řeky, kde v úseku mezi Horní Novou Vsí a Dolní Novou Vsí vzniklo protáhlé tržní náměstí. Tvořily jej dvě řady domů – První a Druhá strana. Teprve po povýšení Bělohradu na městečko v roce 1722 začala rozsáhlejší výstavba a paralelně za řekou Javorkou byla založena Třetí strana, jejíž pojmenování se zachovalo dodnes. Do poloviny 19. století převažovaly ve městě roubené stavby s podsíněmi a ozdobnými štíty obrácenými k místním komunikacím a nevelkými pozemky umístěnými za domem. Kamenný byl jen kostel a fara.

Druhá osa města, na níž se východně rozkládala tvrz, později zámek, dále též železniční nádraží a východním směrem lázně s parkovým zázemím, je proti podélné ose podstatně kratší. Nástup železnice předznamenal zakládání továren v západní a severní části. Vznik

lázní vyvolal rozsáhlou výstavbu rodinných domů v nové lázeňské čtvrti na východ od centra. Jako první vznikly hned na přelomu devatenáctého a dvacátého století dominantní stavby na náměstí a v Lázeňské ulici, o které se podělili dva stavitelé – Klečka a Poličanský. Ve dvacátých a třicátých letech pokračovala výstavba ve stylu národním a konstruktivistickém, která tvář města dokončila.

Hlavní náměstí nese název nejvýznamnějšího bělohradského rodáka **K. V. Raise**. Historicky starší je navazující **Malé náměstí** s třemi nejstaršími roubenými domy, které se zachovaly v relativně dobrém stavu. Z Malého náměstí se otvírá park K. V. Raise s památným kamenem M. J. Husa pod lipou z roku 1915 a s ojedinělou stavbou **Fričova muzea** z roku 1904, jejíž návrh pochází od pražského architekta Tilleho. Kostel **Všech svatých**, obklopený dobře udržovaným hřbitovem, byl postaven v roce 1689. Kdo se tímto směrem vydá, určitě si všimne u silnice barokní sochy **sv. Blažeje**, vytvořené spolupracovníky Matyáše Brauna.

Náměstí K. V. Raise vévodí novorenesanční budova **Lázeňského hotelu** z roku 1894 se společenským sálem a bohatou venkovní štukovou výzdobou. Za hotelem se rozkládá **zámecký park**, jehož jižní stranu uzavírá **zámek**. Zámek nese stopy přestavby ve stylu barokní gotiky G. Santiniho, nicméně autorství ke stavbě není potvrzeno. V současné době je majetkem města a slouží jako internát učňovské mládeže. Na severní straně zámeckého parku v bývalé zámecké oranžerii se nachází **Památník K. V. Raise** s trvalou expozicí věnovanou tomuto velkému rodákovi a historii města. V Památníku se konají rovněž příležitostné výstavy.

Kdo si město projde, vzpomene si jistě na dobu Raisových románů, které Bělohrad proslavily.

Socha sv. Blažeje

HISTORIE

PATRŇE JIŤ V DOBĚ VELKĚHO STĚHOVÁNÍ NÁRODŮ V 5. – 6. STOLETÍ BYLO PODŤVIČINSKO OSÍDLENO KMENEM CHARVÁTŮ. TADY SE TITO ROLNÍCI A LOVCI ZASTAVILI, ABY SI NAŠLI NOVÝ DOMOV. DÁL NA SEVER BYL UŤ JEN NEPRONIKNUTELNÝ HVOZD A HRADBA HOR. PODLE SKROVNÝCH NÁLEZŮ BYLO V BLÍZKÉM OKOLÍ NĚKOLIK SLOVANSKÝCH HRADIŠŤ, KTERÁ SLOVANĚ POZDĚJI OPUSTILI. ŠLO O HRADIŠŤE V PRACHOVSKÝCH SKALÁCH, HRÁDEK MEZI BĚLOHRADEM A ŠÁROVCOVOU LHOTOU, VALA U KALU, HRADIŠŤE U VŘESNÍKU, TVRZIŠŤE BĚLUŠICE A HRÁDEK U BEZNÍKU.

První historické zprávy o Bělohradu se týkají lokality Nouauilla (Nové Vsi) ve 13. století. Roku 1396 je jmenována tvrz Dražná, okolo níž se usazovalo obyvatelstvo pozdější Horní Nové Vsi. V polovině 16. století se dále uvádějí tvrz a dvůr Koštofrank v Nové Vsi a tvrz Rateňská v nynější Dolní Nové Vsi. V roce 1557 se prvně objevuje název **Bielehradie** a teprve v roce 1720 se začíná užívat střídavě jméno **Neudorf seu Bielohrad** (Nová Ves nebo Bělohrad). Mezitím panství měnilo majitele. První je zmiňován Bořek z Poličan, po něm Petr Škopek z Bílých Otradovic, po roce 1625 připadl Bělohrad České koruně a vzápětí si jej koupil Albrecht z Valdštejna. Nejvýznamnějším majitelem panství byl císařský komorník a hradecký hejtman **Bertold Vilém z Valdštejna**, který dal roku 1689 vlastním nákladem vystavět na místě dřevěného kostelíka kamenný kostel Všem svatých. Snad podle návrhu významného stavitele **Giovanniho Santiniho**, s nímž se dobře znal, nechal od základu přestavět někdejší tvrz na barokní zámek. Dne 2. května 1722 povýšil císař Karel VI. Novou Ves na **městečko s názvem Bělohrad** se třemi výročními trhy. Po Bertholdovi zdědila panství jeho dcera Marie Alžběta, která se provdala za **Jana Arnošta Schaffgotsche**. Zasluhou tohoto majitele bylo rozšíření městečka o „Třetí stranu“, kterou nechal osídlit obyvateli z Horního Maršova. Povýšení Bělohradu mělo za následek nárůst obyvatel a novou výstavbu.

Železnice zasáhla do zvýšení prosperity Bělohradu v roce 1871. Začal se rozvíjet průmysl a obyvatelé již nebyli tolik vázáni na domáckou výrobu.

Dalším významným krokem bylo rozhodnutí další majitelky panství, hraběnky **Anny z Asseburgu**, zřídit při východním okraji městečka lázně. Tento záměr uskutečnila v roce 1885. V roce 1901 byl v Bažantnici

objeven Annamariánský pramen – železitá kyselka s obsahem arzenu. Jako mnohé jiné lázně v té době městečko na přelomu devatenáctého a dvacátého století prošlo slavným vzestupem. Přes etapu dalšího rozvoje mezi I. a II. světovou válkou, kdy došlo k modernizaci, přes válečný útlum a období od počátku padesátých let do roku 1989, kdy lázně sloužily jako zotavovna pro pracující Revolučního odborového hnutí, přežily lázně do období privatizace a staly se objektem nového rozvoje. Po celou dobu si udržely dobrou pověst. Dnes jako kdysi se nazývají **Anenské slatinné lázně** a v současnosti se specializují na rehabilitaci pohybového ústrojí, zvláště při stavech po operacích kloubů.

V roce 1905 získalo městečko jméno **Lázně Bělohrad**. Statut lázeňského města obdrželo roku 1963 a dva roky později se stalo městem. V roce 2003 byl Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky potvrzen městský znak a prapor.

Zvičina

KRAJINA

ROMANTICKÁ BĚLOHRADSKÁ KOTLINA ZASAZENÁ MEZI HŘBETY KOPCŮ, CHRÁNÍCÍCH JI PRAKTICKY ZE VŠECH STRAN PROTI KLIMATICKÝM VÝKYVŮM, JE Z PŘÍRODOVĚDECKÉHO A GEOLOGICKÉHO HLEDISKA TÍM PRAVÝM PRO MILOVNÍKY PŘÍRODY.

Roubenka

Hřídelecká horka

Okolní pohoří zde udržují příjemné mikroklima. Modravé **Chlумы** na jihu, zelený pás **Kamenné hůry** na severovýchodě, dále pak jako strážce kraje lysé temeno **Zvičiny**, odkud se k severu naskýtá panoramatický pohled na celý pás Krkonoš. Na západě vystupují sopečné kužele se zříceninami hradů **Kumburka a Bradlece**. Určitě nebude litovat ten, kdo se vydá na procházku do Kamenné hůry - chráněného území s letitým porostem mohutných buků. Může si zde udělat představu, jak vypadal v dávných dobách stromový porost celé oblasti před výsadbou smrkových monokultur. Zajímavé jsou shluky velkých slepenců vytvořených v době čtvrtohor, které sem mohutnou pěstí času nahrnula poslední doba ledová.

Třetihorních sopek se v okolí Lázní Bělohradu nachází víc než dvacet. Jejich nápadné kuželovité tvary jsou tvořeny zejména čedičem – sopečnou horninou, na mnoha místech těženou jako surovina pro dláždění. Nejvýraznější z nich je **Hřídelecká horka**, která se tyčí z roviny do výše 398 m n. m. při příjezdu z Bělohradu do obce Hřídelec. Byla skoro celá zvnitřku vytěžena, ale její tvar se zachoval a je chráněna jako přírodní památka. Hřídelec je od Lázní Bělohradu vzdálen jen tři kilometry. Další přírodní památku představuje těsně k městu přiléhající lázeňský park **Bažantnice**,

kde se původně těžila rašelina pro lázeňské procedury. Dnes je tichým a klidným místem, protkaným pěšími stezkami. Návštěvník může projít alejí Vzdechů mezi rašelinistními jezírky ve stínu mohutných starých smrků. Na ostrůvku v **Hraběččině jezírku** je umístěn smírčí kříž, v houští hnízdí ledňáček. Železitý pramen tryská na dvou místech – u tenisových kurtů a „U Lva“. Poznáme je zdálky podle stylových dřevěných altánků.

Na konci cesty Bažantnicí se naskýtá kouzelný pohled na lokalitu nazvanou **Byšičky**, nevysoký ostroh s původně románským kostelíkem a hřbitovem. Odtud je nádherný výhled na celou bělohradskou kotlinu. Cestou zpět se při plném letním slunci může návštěvník zchladit v tajemném lese **Bulici**. Městský úřad v poslední době značí směrovkami významná místa v Bělohradě a v okolí a na udržovaných vycházkových trasách buduje lavičky.

Ukázky zdejšího geologického vývoje, minerálů, živočichů a ptactva můžeme spatřit ve **Fričově muzeu** poblíž Malého náměstí v Lázních Bělohradě. Profesor Antonín Frič, ředitel zoologických a paleontologických sbírek Národního muzea v Praze, zde za svých letních pobytů počátkem dvacátého století založil městské muzeum, vybavil je sbírkami a hojně o něm psal, aby návštěvníkům nabídl poučení o minulosti a přírodním rázu zdejšího kraje.

Anenské slatinné lázně

SLATINNÉ LÁZNĚ

ZLATÝ KLÍČ KE ZDRAVÍ

ANENSKÉ SLATINNÉ LÁZNĚ, a. s. SE NACHÁZEJÍ NA OKRAJI POKLIDNÉHO A MALEBNÉHO MĚSTEČKA LÁZNĚ BĚLOHRAD. STRANOU OD RUŠNÝCH MĚST A OBKLOPENI KRÁSNOU PŘÍRODOU ZDE MŮŽOU KLIENTI ODPOČÍVAT, LÉČIT SE A NABÍRAT TĚLESNÉ A DUŠEVNÍ SÍLY. LÁZEŇSKÁ LÉČBA ZDE MÁ JIŽ VÍCE NEŽ STODVACETILETOU TRADICI A JEJÍM ZÁKLADEM JE LÉČEBNÝ PŘÍRODNÍ ZDROJ – SIRNOŽELEZITÁ SLATINNÁ RAŠELINA.

Klienti přijíždějí do Lázeňské a rehabilitační kliniky především s onemocněním pohybového ústrojí. Jde hlavně o revmatické choroby, bolesti páteře, Bechtěrevovu chorobu, artrózy, stavy po úrazech a ortopedických operacích atd. Jednou z nejvyhledávanějších procedur je vodoléčba, aplikovaná formou vířivých, perličkových a přísadových koupelí, podvodních masáží a podvodní fototerapie – hydroxéru. Základem přístupu k pacientům a klientům je naprosto individuální péče, poskytovaná vysoce profesionálním a laskavým personálem. Příjemná léčba ale není vše, co mohou Anenské slatinné lázně nabídnout. V areálu lázní je moderně zařízené wellness centrum – Oáza krásy a zdraví, které nabízí

kompletní péči o tělo a vzhled, celotělové peelingy, relaxační masáže, solné, bylinné a aroma koupele, kosmetiku, nebo manikúru a pedikúru. Novinkou je unikátní bezbolestné ošetření celulitidy pomocí přístroje Starvac. Pro sportovně založené hosty jsou k dispozici tenisové kurty v kouzelném prostředí přírodního parku Bažantnice, nejmodernější minigolfové hřiště, hřiště na petanque, prostorný, 30°C teplý bazén s podvodními tryskami a perličkovou lavicí, sauna s příjemnou odpočívárnou, parní lázeň Rasulbad, půjčovna horských kol a v neposlední řadě kondiční chůze Nordic walking. Je toho hodně, co mohou Anenské slatinné lázně nabídnout, stačí se přijet přesvědčit.

Minigolf

REKREACE & SPORT

POBÝVAT V LÁZNÍCH BĚLOHRADĚ A ODPOČÍVAT JEN PASÍVNĚ, TO SNAD ANI NENÍ MOŽNÉ. MĚSTO ŽIJE SPOTEM, HRAMI, TURISTIKOU I CYKLISTIKOU. JSOU TU HŘIŠTĚ PRO MALÉ I VĚTŠÍ DĚTI, VELMI DOBŘE UDRŽOVANÁ SPORTOVIŠTĚ, SPORTOVNÍ HALA A STEZKY PRO PĚŠÍ I CYKLISTY.

Cyklostezka

Atletický stadion

Kdo si chce zaplavat, může v Anenských slatinných lázních navštívit vyhřívaný rehabilitační **plavecký bazén** s vodními masážemi. Na louce za hotelem Anna Marie je též příležitost zahrát si na moderní a perfektně připravené dráze o osmnácti jamkách **minigolf**. Návštěvníci zde mohou prožít krásné chvíle v pohybu a družné zábavě.

Nejdelší tradici v lázních má tenis. Již na počátku 20. století byl v parku Bažantnice zbudován první tenisový kurt, ke kterému později přibýly další tři. Na tomto místě hrávaly legendy českého předválečného tenisu, Karel Koželuh, Vlasta Burian, Emil Vachek a další. Dnes je **tenisový areál** v Bažantnici

vybaven pěti venkovními kurty, **tenisovou halou**, tréninkovou stěnou a moderní klubovnou se zázemím. V sousedství kurtů stojí **herna stolního tenisu**.

Součástí sportovního areálu jsou i dva **volejbalové kurty** s klubovnou. Bohatou tradici má ve městě také **fotbal**. Dnes se hraje na dvou dobře upravených travnatých hřištích každou sobotu a neděli. Město sportovní činnost podporuje a stále rozšiřuje. Pro trénink žáků v míčových hrách a lehké atletice byl na podzim roku 2006 za Základní školou K. V. Raise otevřen víceúčelový **sportovní areál** s umělým povrchem.

Ideální poloha Lázní Bělohradu s nevelkým převýšením v jejich bezprostředním okolí přímo vybízí k jízdě na kole. Pro milovníky cyklistiky je zde vybudována rozvětvená síť **cyklotras** vedených lesnatými údolími podél potoků a potůčků a značený okruh pro horská kola v délce téměř 100 km, která je využívána pro oblíbený „RAVO maratón Podkrkonošim“ - závod horských kol. Tento závod přiláká o druhém srpnovém víkendu obvykle několik set účastníků z celé republiky.

Půvabná krajina Podkrkonoší se stává cílem mnoha pěších turistů. Město pro ně vybudovalo zajímavou **Naučnou stezku K. V. Raise** z Lázní Bělohradu na Zvičinu, ležící v nadmořské výšce 671 m, pro děti pak zábavný „malý okruh“ - naučnou stezku **Po stopách K. V. Raise s dětmi**. Ani ten, kdo se vydá po značených turistických stezkách třeba na Byšička, do Hřidelce, na Krkonošskou vyhlídku, na Pecku, Kumburk či Bradlec, nebude zklamán a nezabloudí.

Ze zimních sportů se v mírně zvlněné kotlině Bělohradská daří nejvíc běžkařům. Pro ně je tu mnoho kilometrů strojně upravených **běžkařských tratí**, protínajících nejkrásnější partie v okolí města, o které se jejich správce pečlivě stará.

KULTURA

KULTURNÍ ŽIVOT V LÁZNÍCH BĚLOHRADĚ NAVAZUJE NA BOHATOU TRADICI OBROZENECTVÍ, MEZIVÁLEČNÉHO A POVÁLEČNÉHO SPOLKOVÉHO ŽIVOTA. SPOLKY, SBORY A SOUBORY VZNIKLY PO ROCE 1989 SE STALY ŽIVOU SOUČÁSTÍ DĚNÍ VE MĚSTĚ.

Divadelní představení v zámeckém parku

Hudební pavilon v Bažantnici

Městské kulturní středisko pořádá koncerty, pohostinská divadelní vystoupení i výstavy. Bohatou tradici mají především letní koncerty. Od června do září navozují pravou lázeňskou atmosféru pravidelné **nedělní koncerty** v Bažantnici. Vzpomínkou na legendární lázeňskou restauraci je týdenní cyklus koncertů s názvem „**Bažantnice ještě žije**“, který probíhá vždy v srpnu. Tak jako kdysi tady hrají nejlepší skupiny a orchestry.

Světově známý je mezinárodní festival písní a tanců „**Pod Zvičinou**“, který se koná pravidelně v druhé polovině června. Milovníci country a folkové hudby se těší na svůj letní festival na konci července v amfiteátru zámeckého parku. A kdo má rád tvrdší hudbu, zajde si sem v srpnu na **Bigbítový mini-festival**. Bohatý program se nabízí rovněž v kulturním sále lázní a v sále Lázeňského hotelu ČSAD na náměstí.

Hudbu pěstovali na Bělohradsku již v 18. století. Hudební vzdělání žáků tehdy podporovali majitelé panství Schaffgotschové, kteří později založili při kostele **Cecilskou muzikální kongregaci**. Roku 1863 byl v Bělohradě založen občanský pěvecký sbor **Vlastivoj**. Tento vlastenecký sbor vystupoval při položení základního kame-

ne Národního divadla v Praze a samozřejmě též při četných protihabsburských táborech lidu v Podkrkonoší. V roce 1901, ještě za skladatelova života, byl založen pěvecký sbor **Malát**. Po druhé světové válce vznikla dechová **kapela Jindřicha Hrnčíře**, na jejíž tradici navázala **dechová kapela Javorka**. V roce 1949 se v Horní Nové Vsi ustavil folklorní lidový soubor **Hořeňák** a v roce 1975 jeho dětský souputník **Hořeňáček**. Od roku 1986 vystupuje v Bělohradě i na jiných místech **Ženský bělohradský sbor** založený Zdeňkem Prchalem. V 90. letech vznikl flétnový sbor **Pifferaios**, který sklízí uznání i v zahraničí. Tato hudební tělesa, podobně jako **spolek Frič**, usilují o kulturní povznesení Lázní Bělohradu a zvou všechny obyvatele k společnému prožívání krásných chvil s hudbou, literaturou a výtvarným uměním.

K místům setkávání s kulturou v Lázních Bělohradě patří ještě **Městská knihovna, Fričovo muzeum a Památník K. V. Raise**. Kromě stálých expozic, které můžeme navštívit v letní sezóně, připravuje Městské kulturní středisko v těchto prostorách příležitostné výstavy výtvarného umění, lidových řemesel a lidových tradic.

Člen Horeňáku

HOREŇÁK

NÁRODOPISNÝ SOUBOR PÍSNÍ A TANCŮ VZNIKL V ROCE 1949 A JEHO POSLÁNÍM JE TVOŘIVĚ ROZVÍJET TRADICE PODKRKONOŠSKÉHO LIDU, OSLAVOVAT KRÁSU ŽIVOTA TANCEM, PÍSNÍ A VYPRÁVĚNKOU, DÁVAT LIDEM RADOST A ÚSMĚV.

dlouhá léta svého působení si vytvořil osobitý hudební, taneční a slovesný repertoár, který v hlavních rysech vychází z romantických historických vrstev lidové kultury v Podkrkonoší. Ten dále doplňuje písněmi a tanci z jiných podhorských krajů Čech, především z Podorlicka a z Českomoravské vysočiny. Soubor vystupoval a natáčel pro Českou televizi a rozhlas. Účastní se folklorních festivalů nejen doma, ale po celé Evropě, Americe a Asii.

HOŘEŇÁČEK

Dětský folklorní soubor Hořeňáček vznikl jako souputník dospělého folklorního souboru Hořeňák v roce 1975 s posláním pěstovat u dětí přirozenou hudebnost, rytmické citění a pohybovou kulturu. Cílem souboru od samého založení bylo zpracovávat lidové umění, uchovat písně, tance a dětské hry Podkrkonoší a seznamovat s nimi diváky. Díky dětskému folklornímu souboru Hořeňáček se uchovává místní kulturní tradice. Obyvatelé Bělohradu a lázeňští hosté se vždy nejvíce těší na bohaté programy folklorních slavností „Pod Zvičinou“, které se konají v celém městě po tři dny vždy v polovině měsíce června.

U jeho kolébky stál významný český hudební skladatel Ladislav Vycpálek (1882 – 1969), nadšený sběratel a zpracovatel lidových písní, který kromě své rozsáhlé komorní tvorby psal písňové a sborové cykly.

Soubor má v současné době 45 členů – hudebníků, zpěváků i tanečníků. V jeho programu jsou tance, zpěvy a lidová vyprávění z Podkrkonoší, Hořicka a Novopacka. Členové vystupují v krojích, které jsou odvozeny z tradičního lidového oblečení mužů a žen ve východních Čechách. Zvláštní pozornost věnuje soubor folklóru podhorských krajů. Za

MEZINÁRODNÍ FOLKLORNÍ FESTIVAL „POD ZVIČINOU“

Je jedním z nejstarších českých folklorních festivalů, který s lety neztrácí nic na své přitažlivosti. Představuje pestrou přehlídku folklorních souborů z domova i ze zahraničí. V posledních letech se těšily velkému zájmu publika například soubory z USA, Zimbabwe, Gruzie a Jakutska. Na pódii se vystřídá vždy na 500 účinkujících. Někteří se do lázeňského města pravidelně vracejí. Mezinárodní festival „Slavnosti písní a tanců pod Zvičinou“ je opravdovým svátkem folklóru.

VYDALO MĚSTO LÁZNĚ BĚLOHRAD
nám. K.V. Raise 35, 507 81 Lázně Bělohrad
www.lazne-belohrad.cz

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
Památník K.V. Raise , tel.: 493 792 208
e-mail: mks@lazne-belohrad.cz

MĚSTSKÉ INFORMAČNÍ CENTRUM
nám. K.V. Raise 160, 507 81 Lázně Bělohrad, tel.: 493 792 520
e-mail: hoska-tour@hoska-tour.cz

ANENSKÉ SLATINNÉ LÁZNĚ, a. s.
Lázeňská 165, 507 81 Lázně Bělohrad, tel.: 493 767 111
www.belohrad.cz

**TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKOU UNIÍ
A KRÁLOVÉHRADECKÝM KRAJEM.**

grafický design a sazba cuba libre & 3mosquitos©2007

cuba libre

TRES MOSQUITOS

